

ÇEKMiŞİM ŐiRİMİ DENİZ KENARINA

1.

sadece deniz yok dışarıda
çocuk yürüyüŐü güz bitmiş
insanların gözleri gök kadar
birbirine mavi mavi yanaşıyorlar
oldukça kalabalık bir sofrayım
gelen daldırıyor kaŐıĝını mutluluĝuma
geçiyorum yanımdan, geçiyorum yollardan
sonra birbirimize benziyoruz hayatla

sevmenin bile tadı başka bu mevsim
içimdeki cesetler eksilmiş, ne güzel
okunmadık duam da kalmamış
sövecek kimseler istemiyorum
başımda bir dert yoksa keyifliyim
çekmişim Şiirimi deniz kenarına
içiyorum mavisinden, doyumluyum
hatunlar geçiyor sözcüklerimin yanından
asılacak gibi oluyor kerata diyorum
dur durduĝun yerde, o kadınlar bizden deĝil
sevmesini denizden öğrenmemiş
geçmesini öğretemeyiz

2.

sadece hayat yok dışarıda
elimin dokunduğu çiçeklere ölüyorum
çekmişim şiirimi deniz kenarına
yüzümden geçiyorum, insanlardan...
bir bahar havası ki ilk mi son mu bilinmez
sevgilim diyorum, yaşamaksa bölüşelim
bunca sessizliği, bunca maviyi
hep gelmeye hazır
gidince kötü bir adam oluyorum

sevmenin bile tadı başka buralarda
hırçın bir giyotinim dilsiz
sessizliğin gergefinde acıya konuşan...
çekmişim şiirimi deniz kenarına
bir martı daha geçti dilimden
kaçıncı ülkesidir ki bu sözcüklerin
bizi yollardan şiire göç ettiren
hangi denizdir beni içine kusan
yine deniz yine usludur yara
bu şehirde.

3.

büyümeyen bir çocuk cambazıyım
düşersen bir kuş daha eksilir içim
ve hep böyle yaşıyorum.

kalbimi alıp ruhuma vururum
lekesi kalmasın dünyanıza
birazdan şiirle eve geçeceğiz